

[Justitsministeren.]

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, der ustandselig skal tale om disse Seksualklinikker, nærede et stille Haab om, at man trods Loven ikke behøvede at oprette dem. Jeg vilde være forfærdelig glad, hvis det ærede Medlem fik Ret, men da jeg i Virkeligheden ikke har den ringeste Tro paa, at alle de skønne Ord, der falder, vil give sig tilstrækkelig praktiske Udtryk, har jeg ikke turdet give Slip paa Seksualklinikkerne, hvis Opgave jo, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding) nævnte forleden Dag, er langt vidererækkende, end det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit synes at mene.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Pürschel: Det forekommer mig, at den højtærede Justitsminister ved sin sidste Udtalelse er gaaet saa langt ud over Grænsen for, hvad en Minister kan tillade sig over for en Dommer, at det virkelig er i allerhøjeste Grad beklageligt. Jeg forstaar ikke, at Anklagemyndigheden vil tage det Ansvar, der følger med at undlade Appel, hvis Forholdet er, som Ministeren siger. Hvorledes kan den overhovedet forsvare det, naar Anklagemyndigheden har den udtrykkelige Pligt at paase, at Dommene er stemmende med, hvad der maa anses for at være rigtigt, og at skride ind ogsaa i de Tilfælde, hvor en Dom maatte findes at være urigtig til Skade for den anklagede. Det er jo en meget alvorlig Anklage, den højtærede Minister her i Tinget har rejst mod Anklagemyndigheden i denne Sag, og jeg skal henstille til den højtærede Minister, at han af rent principielle Grunde tillader denne Doms Indankning for Landsretten.

Det kan jo gøres, selv om Straffen er afsonet, og jeg finder, det er nødvendigt, at vi nu faar Landsrettens Afgørelse i denne Sag, thi det kan ikke staa paa dette, at Ministeren ud fra et Kendskab til Sagens Akter, som man maa formode han sidder inde med, eftersom han har gennemlæst dem i Anledning af Benaadningsandragendet, her fra denne Talerstol siger, at denne Dom er fuldkommen ubegribelig. (*Justitsministeren* [Steincke]: For mig er den det!). Nej, det er Landets Justitsminister, der erklærer denne Dom for at være fuldkommen ubegribelig; det er Ordene. Det kan ikke staa, det kan ikke være det sidste Ord i denne Sag. Det kan ikke være saaledes, at Justitsministeren siger til Esbjerg By: Den

Dommer, I har, afsiger Domme, der er fuldkommen ubegribelige. Hvorledes skal han kunne sidde i sit Embede efter dette, naar enhver Mand, der bliver stillet for ham og faar en Bøde for en eller anden ligegyldig Ting, kan staa op og sige: Ja, Justitsministeren har jo sagt, at Deres Domme er ubegribelige!

Justitsministeren (Steincke): Naar jeg bliver afæsket en Forklaring vedrørende min Fremgangsmaade, siger jeg, hvad min Mening er, og min Mening er, at den Dom var mig fuldkommen ubegribelig. Derfra at slutte til, at alle Domme, som Dommeren i Esbjerg afsiger, er urigtige — det skal jeg overlade til det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, eller hvem han i øvrigt mener har Brug for den Slags, men denne Dom var mig ubegribelig. I Almindelighed vilde en saadan Dom være blevet appelleret; af Hensyn til den Mand, som det drejede sig om, af Hensyn til denne Mands Velfærd, som ikke ønskede Appel, lod jeg være at lade den appellere. Det kan ikke være nogen alvorlig Anklage over for Anklagemyndigheden, at den ikke har appelleret denne Dom, naar Anklagemyndighedens øverste selv har taget Ansvaret for — hvad jeg har — ikke at lade den appellere. Og at lade den appellere nu finder jeg ganske urimeligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning. Jeg tillader mig at gøre opmærksom paa, at den Forhandling, man her er kommet ind paa, ikke har nogen Forbindelse med den Sag, der er til Behandling.

Victor Pürschel: Naar en Sag af denne Betydning ender med en Erklæring af den Art, som Ministeren har afgivet her, maa jeg paa ny udtale, at jeg finder dette er i allerhøjeste Grad beklageligt. Nu kommer Ministeren og søger at afsvække sin Udtalelse ved at sige, at den paa ham, paa Ministeren, gjorde Indtryk af at være ubegribelig, men det er ikke det, der er Tale om. Det, der er Tale om, er, at her foreligger Justitsministerens Erklæring om, at han aldrig har set en Dom, der var saa ubegribelig som denne. Det er denne Udtalelse, Ministeren skal staa inde for, og som han ikke kan staa inde for, thi selv om han afæskes en Erklæring, har han ikke Lov til at give den en Form som den, den har faaet her.

Hermed sluttede Forhandlingen.